

Uutisrysä

ELY-keskus | Järvi-Suomen kalatalouspalvelut
KALATALOUSYKSIKÖN TIEDOTUSLEHTI 1/2022

TEKSTI: TIMO TAKKUNEN. KUVA: HANNU SALO

PÄÄKIRJOITUS

Kala on tärkeä osa huoltovarmuutta

Häiriöt ruokaketjussa ovat lisääntymässä sodan, pandemian ja erilaisten konfliktien vaikutuksesta. Häiriöitä aiheuttavat kuljetuksiin, vientiin ja tuotantopanoksiin liittyvät muutokset. Seurannaisvaikutukset ovat nähtävissä koko elintarvikeketjussa ja lopulta kuluttajahinnoissa. Kalakaupassa vaikutus on alkanut näkyä erityisesti lohien ja kirjo lohien ennätyskalliina hintoina.

Elintarvikeomavaraisuuden varmistaminen on tärkeä osa ruokaturvallisuutta epävarmuuden kasvaessa. Kala on tärkeä osa kotimaista ruokaketjua. Kalalla on tiettyjä vahvuuksia huoltovarmuuden kannalta, joita ei välttämättä osata kovin laajasti tunnistaa. Luonnon kalavarat ja kalankasvatustilat ovat koko maan laajuinen elävän proteiinin varanto, joka on myös ympärivuotisesti käytettävissä. Kalaa voidaan toimittaa paikallisesti, ja

kansalaiset pystyvät kalastamaan tarvittaessa omaan käyttöönsä. Vapaa-ajan kalastus on pitkään suuntautunut muuhunkin kuin kalan elintarvikekäyttöön, mutta itse pyydetyn kalan käyttö on parin viime vuoden aikana kääntynyt kasvuun. Poikkeusoloissa kalaa voidaan pyytää ja kasvattaa energiatehokkaasti. Kala onkin pelastanut suomalaiset monesta pulasta. Maaseudulla kala on perinteisesti ollut osa ruokahuoltoa.

Omavaraisuutta on lisättävä

Kalavaroista osa jää hyödyntämättä erinäisistä syistä. Vuotuinen silakkasaalis vastaa kotimaan sian tai nautanlihan tuotantoa, mutta vain muutama prosentti menee ihmisravinnoksi. Monen sisävesilajin kalastusta

pystytään lisäämään. Särkikalojen osuus on kasvussa kehittyneen jalostus- ja pakkaustekniikan ansiosta. Parhaimmillaan säilykkeitä voidaan tuottaa automatisoiduilla tuotantolinjoilla kymmeniä tuhansia purkkeja päivässä.

Omavaraisuuteen tulisi jatkossa panostaa lisää. Vielä 1970-luvulla kauppoissa myytävä tuorekala oli kotimaista, usein järvistä pyydettyä. Kalaomavaraisuus on päässyt laskemaan 18 % tasolle. Tähän vaikuttaa kalan kysynnän lisääntyminen, kaupallisten kalastajien väheneminen sekä kalankasvatuksen lupien väheneminen. Kalanjalostus tarvitsee täydennystä ulkomaisesta raaka-aineesta. Kalan käyttöä ja kotimaisuusastetta pyritään lisäämään Kotimaisen kalan käytön edistämishojelmalla, joka kuuluu myös nykyisen hallituksen ohjelmaan. Kotimaisen kalan käytön edistämishojelman keskeisiä tavoitteita on lisätä kalan käyttöä ravintosuositusten tasolle sekä vastata lisääntyneeseen kysyntään toimialaa uudistamalla kuten kalan alkutuotantoa lisäämällä. Suurimpia haasteita on saada lisää kalankasvatustiluksia. Ohjelman toimeenpanoa edistetään Euroopan meri-, kalatalous-, ja vesiviljelyrahaston (EMKVR 2021-2027) toimenpitein.

Keskeinen osa kalaomavaraisuutta on hyvin hoidetut ja kestävästi hyödynnetyt kalavarat. Kalavarojen hoidosta vastaavat erityisesti kalatalousalueet, jotka ovat

saamassa valmiiksi ja hyväksytyiksi nykyisen kalastuslain mukaiset kalavarojen käyttö- ja hoitosuunnitelmat. Kalavarojen hoidon painopiste siirtyy entistä enemmän kestävä kalastuksen suuntaan. ELY-keskusten kalatalousviranomaisten perustehtäviä on yleisen kalatalous-edun valvonta. Viranomaiset valvovat, ettei kalakannoille tai kalastusmahdollisuuksille pääse aiheutumaan haittaa ihmisen toiminnan kuten jätevesien tai vesirakentamisen vaikutuksesta. Ympäristöluvuissa määrättyjen kalatalousvelvoitteiden toimeenpano vähentää kalataloudelle kohdistuvia haittoja.

Tarvitaan vesiviljelyn kasvua

Tulevaisuudessa on kyettävä tuottamaan yhä enemmän ruokaa. Maailmanlaajuisesti kasvuvauhti on kaikkein voimakkainta kalantuotannossa ja kalan kysyntä kasvaa jopa kaksi miljardia kiloa vuodessa. Kalankasvatus on erityisen tehokas ja ilmastoystävällinen tapa tuottaa eläinproteiinia sekä hyvää ja terveellistä ruokaa. Suomessa tätä ei silti täysin ymmärretä eikä kalankasvatusta kohdella tasapuolisesti muun ruokatuotannon kanssa. On myös hyvä muistaa, että kalatalous toimii markkinaehtoisesti vailla tuotantotukia.

Sisä-Suomen Kalaleader aloittaa

Sisä-Suomen kalatalousryhmä on uuden ohjelmakauden myötä saanut nimekseen Sisä-Suomen Kalaleader. Sen toiminta-alue on esitetty viereisen sivun kartalla. Kalatalousryhmän edellisen ohjelmakauden viimeiset hankkeet ovat nyt käynnissä ja myöntövaltuus sidottu. Toimintaan ei kuitenkaan tule katkosta, sillä Kalaleaderille voi jo jättää hakemuksia Hyrrässä. Maksatuksia tosin voi tehdä vasta, kun Euroopan meri-, kalatalous- ja vesiviljelyrahaston (EMKVR) ohjelma on hyväksytty Euroopan komissiossa,

Ohjelmakausi 2014-2020 onnistui odotusten mukaan

Vaikka kalatalousryhmä vasta aloitti toimintansa uutena ryhmänä vuoden 2016 alusta, päästiin takamatkalta hyvin nopeasti mukaan kehittämistyön eturiviin. Sisä-Suomen kalatalousryhmä toteuttikin hyvin monenlaisia hankkeita. Erikoisuutena mainittakoon Jyväskylän ammattikorkeakoulun toteuttama **akvaponisen vesiviljelyn hanke**, jossa onnistuneesti yhdistettiin kalankasvatus ja hyötykasvien viljely. Vaikka kasvatettavien tuotteiden myynnistä ei

ehkä tulekaan kaupallista menestystä, voidaan itse konsepti helposti monistaa esimerkiksi ravintoloiden yhteydessä toteutettavaksi.

Eniten positiivista palautetta on saanut Päijänne-Leaderin toteuttama **kaupallisen kalastuksen Mestari-kisälli-hanke**. Siinä oli tarkoitus tarjota matalan kynnyksen tie kalastuksen ammattiin. Samalla kisälleille tarjottiin mahdollisuus toteuttaa kalastuksen tutkinnonosa, tai vaikkapa koko kalatalouden perustutkinto. Kymmenestä aloitaneesta kisällistä koulutuksen suoritti yhdeksän. Näistä valtaosa toimii kalastusammattissa edelleen.

Varsinaisen hanketoiminnan lisäksi kalatalouselinkeinoa pyrittiin auttamaan myös muilla tavoin. Kalatalousryhmä antoi esimerkiksi teknistä investointitukineuvontaa kaupallisille kalastajille, kalankasvattajille ja kalanjalostusyrityksille. Tämän neuvonnan myötä Euroopan meri- ja kalatalousrahaston investointitukia saatiin varsin hyvin alueelle. Lisäksi pyrittiin auttamaan uusia yrittäjiä toiminnan käynnistämässä. Lopulta uhkana ollut kaupallisten kalastajien määrän lasku saatiinkin käännettyä lieväksi kalastajien määrän kasvuksi.

Joukon kärjessä uuteen ohjelmakauteen

Koko elinkeinokalatalous on Sisä-Suomen alueella kasvussa. Kehittämisen perusta on siis kunnossa. Tätä silmällä pitäen Kalaleaderille laadittiin maltilliseen ja tasaiseen kasvuun tähtäävä kehittämisstrategia. Strategian kirjoituksessa ja siihen liittyvässä valmisteluprosessissa onnistuttiin hyvin, sillä se arvioitiin Suomen parhaaksi kalatalouden toimintaryhmien kehittämisstrategioista. Tämä vaikutti myös rahoitukseen. Alkavalla ohjelmakaudella Sisä-Suomen Kalaleaderin EU:n ja valtion rahoitusosuus on 1,1 miljoonaa euroa. Toki arvostus asettaa myös vaatimuksia. Toiminnan on oltava erityisen laadukasta, jotta hyvä strategia toteutuisi täysipainoisesti.

Uudessa strategiassa painotetaan innovaatioita ja kalaraaka-aineen saatavuuden lisäämisen tärkeyttä koko tuotantoketjun kehittymiselle. Viime vuosikymmeninä tehty onnistunut työ vajaastihyödynnettyjen kalalajien elintarvikekäytön

lisäämiseksi on luonut tilanteen, jossa näistäkin kaloista on jo pulaa raaka-aineena. Tähän tulee vastata innovaatioilla ja kehittämistoimilla, joilla vaikkapa entistä pienempiä särkikaloja ja muikkuja saadaan prosessoitua kuluttajien vaativaa makua vastaaviksi tuotteiksi. Vajaasti hyödynnettyjen kalojen ja muidenkin järvikalojen raaka-aineen riittävän saannin turvaamiseksi myös logistiikkaa tulee kehittää. Myös uusien yrittäjien saamisesta alalle ja olemassa olevien jaksamisesta tulee huolehtia. Hyvinvoiva yrittäjäkunta on koko elinkeinokalatalouden selkäranka. Sosiaalisen vastuullisuuden lisäksi myös ympäristöön ja talouteen liittyvää vastuullisuutta on painotettu strategian toteuttamisessa.

Alkaneen kauden avaukseksi ja kannustukseksi kaikille Järvi-Suomen kalatalouden kehittäjille haluan nostaa strategiastamme SWOT-analyysin yhteenvedossa esitetyn lauseen: "Toiminta-alueen vahvuuksien ja mahdollisuuksien lista on huomattavasti heikkouksien ja uhkien listaa pidempi."

TEKSTI: HANNU SALO, KUVAT: PRO KALA RY

Kotimaisesta hauesta voi kokata vaikkapa haukimurekepihvejä.

Kotimaisen kalan käyttöä halutaan nostaa tuontikalan puristuksesta

Suomi on tuhansien järvien maa, ja näiden järvien kalakannat voivat pääsääntöisesti hyvin. Tästä huolimatta kauppojen kalatiskit on valloittanut tuontikala, lähinnä norjalainen kasvatettu lohi. Tähän tilanteeseen halutaan muutos.

Vuoden 2021 heinäkuussa valtioneuvosto hyväksyi kotimaisen kalan edistämishjelman. Sen tavoitteena on lisätä kotimaisen kalan tarjontaa ja osuutta kulutuksesta kestäväällä tavalla. Ohjelman tavoitetta moninkertaistaa kotimaisen kalan käyttö voidaan pitää kunnianhimoisena. Kotimaisen kalan edistämishjelman tavoitteen mukaan suomalaiset syövät kalaa ravitsemussuosituksen mukaisesti ja kotimaisen kalan kulutus on kaksinkertaistunut. Lisäksi kalatuotteiden viennin arvo on moninkertaistunut.

Tavoitteen toteutuminen tarkoittaisi, että esimerkiksi mui-kun käyttö elintarvikkeena olisi kaksinkertaistunut nykyisestä määrästä. Särkikalojen ja kuoreen käyttö elintarvikkeena olisi tarkoitus moninkertaistaa vuoteen 2035 mennessä.

Kalatalous on osa elinvoimaisuutta

Tiedetään, että kalan käyttö ravintona edistää terveyttä. On ilmeinen tosiasia, että kalan syöminen pidentää elinikää ja vähentää sairauksia. Kalaa tulisi syödä vähintään kaksi kertaa viikossa, ja olisi hyvä syödä eri kalalajeja. Kotimaisen kalan käyttö edistää myös talouttamme. Kaupallinen kalastus luo työpaikkoja. Nämä työpaikat ovat pääsääntöisesti syntyneet haja-asutusalueille ja näin edistävät omalta osaltaan maaseudun elinvoimaisuutta. Kalanjalostus ja -kauppa tarjoavat paljon työpaikkoja ja edistävät alueensa yritystoimintaa.

Nykyaikana ei pidä unohtaa myöskään huoltovarmuutta. Kala on elintarvike, jonka pyyntiä voidaan lisätä, mutta se edellyttää, että on ammattilaisia kalastamassa ja on olemassa pyyntiin tarvittavaa kalustoa. Kotimainen kala on tärkeä osa huoltovarmuuttamme.

Kalatalousalueet ovat laatineet kalataloudelliset käyttö- ja hoitosuunnitelmansa. Sen yhtenä tehtävä on edistää kaupallisen kalastuksen toimintaedellytyksiä. Kaupalliselle kalastukselle on mahdollisuuksia kehittyä ja toimia Järvi-Suomen järvillä. Suurimmassa osassa suunnitelmista onkin huomioitu kaupallinen kalastus. Osakaskunnat ovat myyneet kalastuslupia kaupallisille kalastajille ja pyrkineet selkeyttämään lupiansa myyntiä. Yhteiset pelisäännöt kalastuksen järjestämisessä ovat kaikkien etu.

Onko järvikalaa tarjolla?

Vuonna 2020 kaupalliset kalastajat saivat sisävesiltä saaliiksi 5,3 miljoonaa kiloa kalaa. Saaliista noin 40 % oli muikkua. Ylivoimaisesti eniten muikkua saatiin saaliiksi Etelä-Savon järviltä. Särkikalasaalis on ollut kasvussa. Pääosa Järvi-Suomen särki- ja lahnasaaliista pyydetään Pirkanmaan ja Hämeen vesiltä. Saaliin kokonaisarvo oli 15,4 miljoonaa euroa, ja kuha oli saaliin arvolla mitattuna

merkittävin kalalaji. Muikku ja kuha muodostavat noin 75 % saaliin arvosta. Järvi-Suomen alueella toimii 602 aktiivista kaupallista kalastajaa. Näyttäisi siltä, että kalastajien määrän väheneminen olisi päättynyt, ja uusiakin yrittäjiä on tullut alalle.

Luonnonvarakeskuksen tilastoista nähdään lukuja saaliista ja sen arvosta, mutta on hyvä muistaa, että kaupallinen kalastus on yritystoimintaa, jonka tulee olla kannattavaa. Energian ja muiden tuotantopanosten hintojen nousu vaikuttanut myös kalastukseen. Järvikalaa on silti tulevaisuudessakin tarjolla kuluttajille. Muikku ja monet muut järvikalat ovat edelleen halpoja. Toivottavasti suomalaiset ostavat edelleen kotimaista kalaa, joka on tunnetusti laadukasta, ympäristöystävällistä ja terveellistä.

Lähde:

Luonnonvarakeskus, Kaupallinen kalastus sisävesillä 2020

Pro Kala ry:n sivuilta voi tulostaa muistilistan pyydetyn kalan sesongeista.

TEKSTI: VELLI-MATTI PAAANEN

Kalastuksenvalvojen koulutus ja koe pidettiin Jyväskylässä huhtikuussa.

Suoritin kalastuksenvalvojan kokeen – miten tästä eteenpäin?

Kalastuksenvalvojan kokeen järjestämisestä ja valvonnasta vastaa ELY-keskus. Kalastuksenvalvojan koetta edeltävässä koulutuksessa koulutettavalle tulee antaa kalastuksenvalvontatehtävän kannalta riittävä kalastuslainsäädännön ja hyvän hallinnon perusteiden tuntemus sekä kalastuksenvalvontatehtävän edellyttämät muut tiedolliset ja taidolliset valmiudet. Koulutuksen vaihtoehtona on muu riittävä perehtyneisyys kalastuksenvalvontaan, joka osoitetaan suorittamalla kalastuksenvalvojan koe.

ELY-keskus myöntää kalastuksenvalvojan kortin

ELY-keskus antaa kalastuksenvalvojaksi hyväksytyille kalastuksenvalvojakortin ja -tunnuksen. Kalastuksenvalvojan on pidettävä kortti sekä valtuutusta koskeva asiakirja kalastuksenvalvontatehtävissä mukana ja esitettävä ne

pyydettyä. Kalastuksenvalvojan on lisäksi käytettävä kalastuksenvalvontatehtävissä kalastuksenvalvojatunusta.

Kalastuksenvalvoja tarvitsee valtuutuksen

Hyväksytyllä kalastuksenvalvojalla on oikeus valvoa kalastusta koskevien säännösten ja määräysten noudattamista ainoastaan ELY-keskuksen, kalatalousalueen, osakaskunnan tai osakaskuntaan kuulumattoman vesialueen omistajan valtuuttamana valtuutuksessa määritellyllä alueella. Kalatalousalueen valtuuttamalla kalastuksenvalvojalla on oikeus valvoa kalastusta koskevien säännösten ja määräysten noudattamista koko kalatalousalueen alueella riippumatta siitä, onko päätöstä tehtävien siirrosta kalatalousalueelle tehty.

Ketkä valvovat kalastusta

Kalastuslain noudattamista valvovat:

4. poliisi
5. rajavartiolaitos
6. kalatalousviranomaiset (maa- ja metsätalousministeriö, ELY-keskukset)
7. ne Metsähallituksen virkamiehet, joiden tehtävänä on kalastusasioiden hoitaminen
8. valtuutuksen omaava kalastusvalvoja
9. valtakunnan rajalla olevissa vesissä, Suomen aluevesillä ja talousvyöhykkeellä Tulli.

Kalatalousalue, osakaskunta ja osakaskuntaan kuulumattoman vesialueen omistaja ovat velvollisia ilmoittamaan valtuutuksen sisällöstä ja voimassaoloajasta kahden kuukauden kuluessa valtuutuksen voimaantulosta sille ELY-keskukselle, jonka toimialueeseen valtuuttajan alue pääasiallisesti kuuluu.

Mitä kalastusvalvojana voin tarkistaa?

Kalastusvalvojalla on oikeus tarkastaa, että vedessä, kalastukseen käytettävässä kulkuneuvossa tai rannalla oleva kalastusväline, pyydys ja saalis ovat säännösten ja määräysten mukaisia. Tarkastusta ei saa kuitenkaan ulottaa pysyväisluonteiseen asumiseen käytettäviin tiloihin. Kalastusvalvojalla on oikeus tarkastaa kalastusta harjoittavan oikeus kyseiseen kalastukseen. Tarkastettuun pyydykseen on jätettävä tarkastuksen tekijän nimi ja yhteystiedot.

Milloin voin talteenottaa pyydysten ja saaliin?

Kalastusvalvojalla on oikeus ottaa talteen kalastuksessa käytetty pyydys ja kalastusväline sekä saalis, jos:

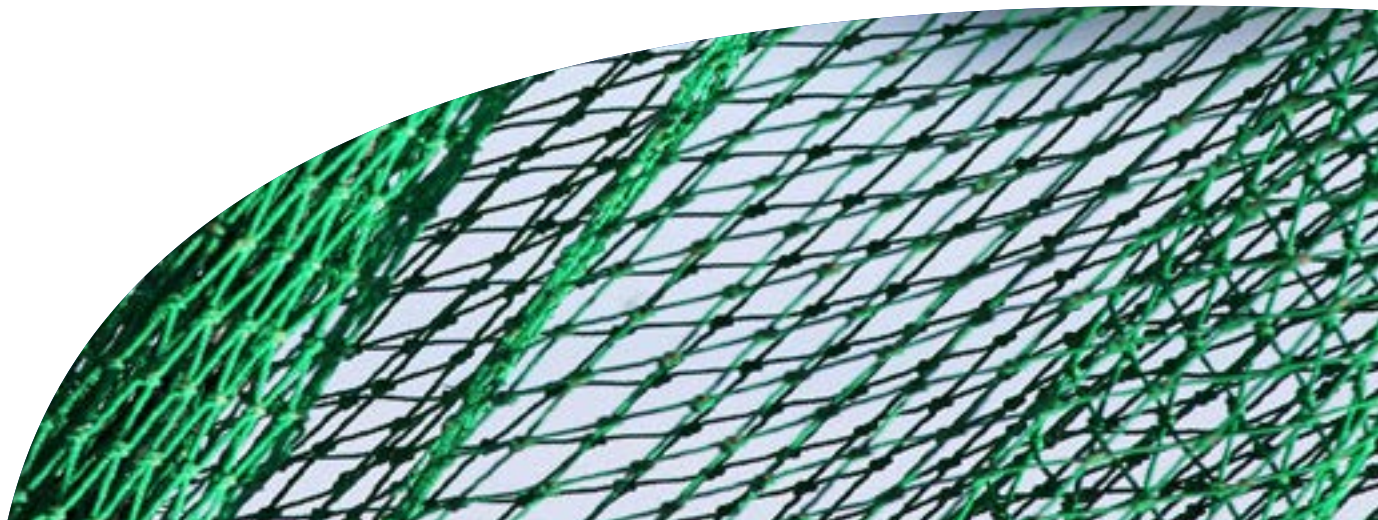
1. kalastusaikojä, pyydystä, pyydysten määrää, pyyntitapoja, kalojen vapauttamista tai saaliiksi ottamista taikka rauhoitusta koskevia säännöksiä tai määräyksiä rikotaan;
2. kalastusta harjoitetaan ilman kalastusoikeutta tai kalastusoikeuden ilmeisesti ylittäen; tai
3. pyydystä ei ole merkitty kalastuslain 48 §:ssä edellytetyllä tavalla (asettajan nimi ja yhteystiedot).

Mitä teen talteenoton jälkeen?

Talteen otetun pyydysten, kalastusvälineen ja saaliin talteenottopaikalle on jätettävä mahdollisuuksien mukaan tiedot talteen ottajasta sekä pyydysten tai kalastusvälineen säilytyspaikasta, jos niiden haltija ei ole läsnä talteenottotilanteessa.

Talteen otetusta pyydyksestä tai kalastusvälineestä on ilmoitettava välittömästi poliisille, ja se on luovutettava niin pian kuin mahdollista poliisin säilytettäväksi. Jollei luovuttaminen käy hankaluudesta päinsä, pyydyksestä ja sen säilytyspaikasta on ilmoitettava poliisille, joka määrää, miten se on säilytettävä.

Talteen otettu pyydys tai kalastusväline on palautettava viivytyksettä pyydysten tai kalastusvälineen haltijalle, jos esitutkintaa ei aloiteta. Viehekalastuksessa käytetty kalastusväline on kuitenkin luovutettava välittömästi takaisin, jos kalastonhoitomaksun suorittamisesta esitetään todistus seitsemän päivän kuluessa talteenotosta. Talteenotetusta saaliista on ilmoitettava välittömästi poliisille, joka määrää saaliin joko vapautettavaksi, säilytettäväksi tarkoituksenmukaisella tavalla tai jos säilyttäminen ei ole ilman kohtuutonta vaivaa mahdollista, hävitettäväksi.

Mitä teen talteenotetulle pyydykselle?

Jos talteen otetun pyydyksen tai kalastusvälineen omistaja ei kuuden kuukauden kuluessa talteenotosta tavoiteta, poliisin on myytävä pyydys tai kalastusväline ja tilitettävä myynnistä kertyneet varat valtiolle. Toissijaisesti poliisi voi hävittää pyydyksen tai kalastusvälineen, jos sillä ei ole vähäistä suurempaa arvoa.

Voinko pysäyttää kalastuksessa käytetyn veneen?

Kalastukseen käytettävä kulkuneuvo on kalastusvalvojan antamasta, selvästi havaittavasta pysähtymismerkistä pysäytettävä heti, kun se voidaan turvallisesti tehdä.

Pyyntiä harjoittavan on annettava kalastusvalvojalle yksittäisen valvontatehtävän suorittamiseksi tarpeellinen tieto nimestään, henkilötunnuksesta tai sen puuttuessa syntymäajastaan ja kansalaisuudestaan sekä yhteystietonsa.

Kalastusvalvoja voi antaa näyttömääräyksen

Kalastusvalvoja voi antaa näyttömääräyksen kalan pyyntiä harjoittavalle henkilölle, joka ei esitä todistusta suorittamastaan kalastonhoitomaksusta.

Näyttömääräyksellä veloitetaan henkilö esittämään todistus poliisille seitsemän päivän kuluessa näyttömääräyksen antamisesta.

Säännösten rikkoja voi selvittää myös huomautuksella

Jos kalastusta koskevien säännösten rikkominen on olosuhteet huomioon ottaen vähäinen, kalastusvalvoja voi muihin toimenpiteisiin ryhtymättä antaa tekoon syyllistyneelle huomautuksen.

Toimenpiteestä voidaan myös luopua

Kalastusvalvoja voi luopua toimenpiteestä, jos sen loppuun saattaminen voi johtaa kohtuuttomaan seuraukseen asian merkitys, rikkomuksen laatu ja toimenpiteellä tavoiteltava tulos huomioon ottaen.

Tapahtumailmoitus toimitetaan vuosittain ELY-keskukselle

Kalastusvalvojan tulee laatia tapahtumailmoitus talteenotosta, huomautuksen antamisesta ja toimenpiteestä luopumisesta.

Tapahtumailmoitukset on toimitettava kalastusvalvojan hyväksyneelle toimivaltaiselle ELY-keskukselle vuosittain kutakin kalastusvalvojan toimintavuotta seuraavan vuoden tammikuun loppuun mennessä.

TEKSTI JA KUVA: HANNU SALO

Ankeriaita istutetaan Tampereen Pyhäjärveen.

Ankeriaan rauhoitukseen muutos: ankeriasta voi kalastaa vain heinäkuussa

Ankerias on luokiteltu äärimmäisen uhanalaiseksi kalalajiksi Suomessa. Ankerias kutee Atlantin Sargassomeresssä, ja sen poikaset nousevat kuoriuduttuaan pintavesiin ja aloittavat pitkän matkan merivirtojen mukana yli Atlantin kohti Eurooppaa. Euroopan rannikolla ne muuttavat muotoaan ja nousevat lasiankeriaina Euroopan länsirannikon jokisuihin. Itämeren jokiin nousevat yksilöt ovat jo hieman vanhempia kasvu- eli kelta-ankeriaita. Suomeenkin vaelttaa Itämeren pitkin joukko näitä ankeriaita.

Euroopan unioni antoi neuvoston asetuksen, jolla laajennettiin ankeriaan rauhoitusta. Rauhoitusajan tulee asetuksen mukaan sijoittua elokuun alun ja helmikuun lopun välille ajanjaksona, jolloin ankerioiden kutuvaellusta eniten tapahtuu. Suomessa oli voimassa neljän kuukauden rauhoitusajaksi, mutta nyt rauhoitusajaksi pidennettiin. Suomessa ankeriaan rauhoitus ei noudata neuvoston asetuksen vaatimusta vaan on sitä pidempi. Vuoden 2022 elokuun alusta voimaan tullut ankeriaan rauhoitus alkaa elokuun 1. päivä ja päättyy kesäkuun 30. päivään. Ankeriaan kalastusajaksi on siis yksi kuukausi, heinäkuu.

Rauhoitusajan pidentämisellä pyritään vähentämään ankeriassaalista

Järvi-Suomessa ankeriassaalista on peräisin alueelle istutetuista ankeriaan poikasista. Nyt saaliiksi jäävät ankeriaat on istutettu 15 – 25 vuotta sitten eli vuosisadan vaihteissa. Järvi-Suomen alueella ankeriaita on istutettu mm. Onkivedelle, Pihlajavedelle, Tampereen Pyhäjärveen, Mallasveteen ja Lahden Vesijärveen. Eniten istutuksia on tehty vuosien varrella Kokemäenjoen vesistöön.

Ankeriaita voi kalastaa vain heinäkuussa. Tämän lisäksi ankeriaita voitaisiin kalastaa kalastuslain 47 § nojalla annetuilla poikkeusluvilla. Näitä lupia voi hakea ELY-keskuksesta ja niitä säädöksen valmistelumuistion mukaan voitaisiin perustellusta syystä myöntää vaellusesteiden yläpuolelle istutettujen ankerioiden pyytämiseksi.

TEKSTI: LUONNONVARAKESKUS, KUVA: TOMMI RAUTIAINEN

Omakala-sovellus sisältää monipuolisesti kalastusharrastusta tukevia palveluita

Luonnonvarakeskus (Luke) on kehittänyt yhteistyössä kalastajien kanssa Omakala-sovelluksen vapaa-ajankalastajien käyttöön. Sovelluksen on tarkoitus olla kalantutkimuksen ja kalastajien yhteinen alusta, joka palvelee monipuolisesti kalastusharrastusta ja jonka avulla vapaa-ajankalastuksesta saadaan aikaisempaa kattavampaa tietoa.

Ilmainen sovellus tarjoaa kalastajalle muun muassa kalastuspäiväkirjan, alueelliset kalastusrajoitukset suoraan kartalla ja tietojen karttumisen myötä mahdollisuuden katsoa yhteenvetotietoja esimerkiksi saalismääristä vesistöittäin. Omakalassa tarkat saalistiedot näkyvät sellaisenaan vain tietojen tallentajalle itselleen.

Sovelluksen käyttö on jaettu kahteen osaan: karttanäkymään ja kalastuspäiväkirjaan. Kalastuspäiväkirja toimii kirjanpitotyökaluna menneistä kalastusretkistä ja saadusta saaliista. Karttanäkymä on suunniteltu ensisijaisesti kalastuksen yhteydessä toimivaksi: voit tallentaa

esimerkiksi kalastuspaikkasi ja kalastusreitit. Tiedot tallentuvat puhelimen GPS:n avulla, joten kala-apajille löytäminen uudestaan on taattu.

Omakalan kehitys jatkuu – palautetta toivotaan

Omakalan perusversio julkaistiin kesäkuun alussa, mutta palvelun kehittäminen jatkuu. Lisäksi Omakalaan tuodaan uusia ominaisuuksia ja sisältöjä pitkin kalastuskautta ja vuotta.

– Toivomme, että käyttäjät antavat ahkerasti palautetta siitä, kuinka sovellus voisi palvella paremmin. Kuulemme mielellämme myös palautetta jo hyväksi todetuista ja toimivista Omakalan ominaisuuksista, vetoaa ohjelmajohtaja Katja Holmala Lukesta.

**Omakala verkossa: omakala.fi
Facebookissa: facebook.com/omakalapalvelu**

– Luke toivoo, että Omakala-palvelu otettaisiin mahdollisimman laajasti käyttöön, ja tietoja luovutettaisiin ahkerasti kalakantojen tutkimus- ja seurantakäyttöön. Tietojen avulla voidaan selvittää ja seurata kalakantojen tilaa sekä tutkia muutosten syitä, kertoo Luken erikoistutkija Mikko Olin.

Tutkimusta tai päätöksentekoa varten tuotetuissa raporteissa ei ole henkilötietoja, eivätkä tallennetut havainnot näy yksittäisinä tietoina.

Mitä enemmän faktatietoa saaliista ja kalastuksesta saadaan, sitä luotettavampaa tietoa tutkimus voi tuottaa päätöksentekoa varten. Tavoitteena on, että varjellaan kalakantoja siellä, missä siihen on tarvetta ja mahdollistetaan enemmän kalastusta siellä, missä se on kestävästi mahdollista.

Omakala on ollut testikäytössä Saaristomerellä, ja lisäksi kalastajien näkemyksiä on selvitetty haastatteluilta. Palvelua kehitetään myös jatkossa vapaa-ajankalastajilta saatavan palautteen pohjalta.

Vahva tunnistautuminen turvaa tietojasi

Omakala on viranomaisen ylläpitämä palvelu, jonne on todennäköisesti myöhemmin tulossa myös sähköistä asiointia ja tietojen vaihtoa mm. muiden viranomaistahojen palveluiden kanssa (esim. kalastonhoitomaksu). Siksi on tärkeää, että käyttäjä on varmasti tunnistettu. Ensirekisteröitymisen jälkeen vahva tunnistautuminen tarvitaan ainoastaan, mikäli halutaan palauttaa unohtunut salasana tai vaihtaa käyttäjätunnus.

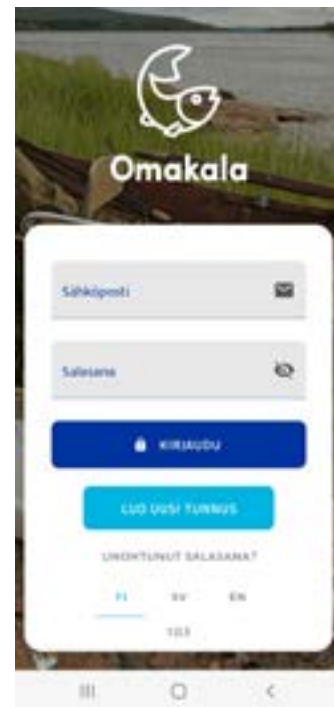
Omakalaan syötettyjen tietojen halutaan myös olevan turvassa. Tämä on ollut palvelun kehittämiseen osallistuneiden kalastajien toive. Tästä syystä salasana-vaatimukset on asetettu sellaisiksi, että niiden murtaminen väsytyshyökkäyksellä on käytännössä mahdotonta.

Maa- ja metsätalousministeriö valmistelelee kalastuslain muutosta. Esityksessä ehdotetaan, että vapaa-ajankalastajat olisivat velvollisia ilmoittamaan saalismääränsä tiettyjen uhanalaisten lajien osalta Luonnonvarakeskukselle. Omakala olisi vapaa-ajankalastajille yksi vaihtoehtoinen kanava myös näiden mahdollisten lakisääteisten saalisilmoitusten tekemiseen.

Lisätietoa:

Ohjelmajohtaja Katja Holmala, Luonnonvarakeskus, puh. +358295327206, katja.holmala@luke.fi

Erikoistutkija Mikko Olin, Luonnonvarakeskus, puh. +358295322308, mikko.olin@luke.fi

Omakala-sovellus on kaikkien kiinnostuneiden käytettävissä, ja sen käyttö on vapaaehtoista. Sovellus on ladattavissa Google Play sekä Apple App Store -sovelluskaupoista. Maa- ja metsätalousministeriö on rahoittanut sovelluksen kehittämistä.

Saimaan rannalta maailmalle ja takaisin

Kalataloushallinnon moninaisissa kalatalouden kehittämistehtävissä yli 39 vuotta. Näin voisi lyhyesti kuvata työuraani. Nyt eläkepäivät koittavat 1.9.2022 alkaen.

Saimaan rannalla Puumalassa kasvaneelle on varsin luonnollista, että kalastus eri muodoissaan on ollut kiinnostuksen kohde jo pikkupojasta lähtien. Eikä kiinnostusta vähentänyt se, että isäni harjoitti veljensä kanssa nuottakalastusta. Kesäillat ja -yöt kuluivat veneessä ja rantakallioilla muikkuparvia ”tutkaillessa”.

Kalakoulusta työelämään

Lukion ja armeijan jälkeen tuli pohdittavaksi, mitähän sitä tekisi isona. Syksyllä 1978 luin lehdestä – taisi olla Maa-seudun Tulevaisuus – jutun, jonka mukaan kalatalousopetus Suomessa uudistetaan ja perustetaan erityinen kalakoulu, ”Valtion kalatalousoppilaitos”. Opinahjosta valmistuisi eri kalatalouden ammatteihin (mm. kalastaja, kalavedenhoitaja ja kalanviljelijä). Niiden lisäksi täysin uutena opintosuuntana olisi kalatalouden opistotason tutkinto (iktyonomi).

Koska ahvenet ja muikut sekä niiden kalastus oli tuttua, hain kouluun ja tammikuussa 1979 uusi opinahjo avasi ovensa Paraisilla. Valmistuin oppilaitoksen ensimmäisten 18 iktyonomin joukossa jouluna 1982. Mainittakoon, että saman opistokurssin kasvatteja ovat myös kalatalousasiantuntijat Kari Kosunen (Kuopio) ja Veli-Matti Paananen (Jyväskylä).

Olen tehnyt koko työurani kalataloushallinnossa. Liekö sattumaa vai ei, mutta kalatalousopistosta valmistumisen yhteyteen ajoittui kalastuslain uudistus, joka toi kalatalouden kentälle uuden toimijan eli alueellisen kalataloushallinnon (läänikohtaiset kalastuspiirit).

Uusi virka ja uusi virasto

Aloitin huhtikuussa 1983 Keski-Suomen kalastuspiirin kalastustoimistossa Jyväskylässä. Kun oli kysymys uudesta virastosta, täysin puhtaalta pöydältä aloitettiin. Keskeisessä asemassa oli tehdä virastoa tunnetuksi eri viranomaisien, laitosten, järjestöjen ja muiden yhteisöjen sekä alueen väestön keskuudessa kalataloushallintoa koskevissa

TEKSTI: SEPPÖ REPONEN, KUVA: SEPPÖ REPOSEN KOTIALBUMI

Seppo ja saalis.

ja siihen liittyvissä asioissa. Erityisesti työtehtäviini kuului Keski-Suomen vesialueiden omistuksen selvittely kalastusaluejakoa varten.

Piirikalastusmestareiden virat tulivat hakuun alkuvuodesta 1984. Olisi varmaankin ollut mahdollista jatkaa Jyväskylässä, mutta veri veti kotikonnuille ja tulin valituksi Mikkelin kalastuspiiriin ”mestariksi” 1.4.1984 alkaen. Mielestäni tämä hyvä piirikalastusmestari -nimike on perusteettomasti vaihtunut jo jonkinasteisen inflaation kokeneeseen asiantuntijaan. Asiantuntijoita on moneen lähtöön, mutta piiriin kalastusmestareita on vain yksi kerrallaan...

Ensimmäisiin töihini kuulunut vesialueiden omistuksen selvittäminen Etelä-Savossa osoitti, että kalavesien omistukset olivat erittäin rikkonaiset. Silloisia kalastuskuntia oli paljon, yksikkökoko pieni ja suuri osa toimimattomia. Oli selvää, että sellaisella vesialueiden omistus pohjalla oli erittäin vaikeaa saada aikaan kalastuslain edellyttämää yhteistyötä ja yhtenäisiä toimenpiteitä kalavesillä. Asiaa ei myöskään helpottanut näkemuserot vesialueiden omistajien neuvontajärjestön kanssa yhtenäisten toimenpiteiden tarpeellisuudesta.

Kalastusalueiden toiminnanohjaus, valvonta, asiantuntija-apu sekä rahoitus kuuluivat alusta asti tehtäviini. Haasteista huolimatta aluetoiminta lähti käyntiin, lyhyin askelin kylläkin. Vesialueiden omistus on vuosien saatossa järkevöitynyt yhdistymisten seurauksena helpottaen nykyisten kalatalousalueiden toimintaa alueensa kalatalouden monipuolisena kehittäjänä. Myös muut kalastuslain toimeenpanoon liittyvät toimet kuuluivat tehtäviini. Kalatalousvelvoitteiden valvonnan ja toimeenpanon kautta käytännön toimet tulivat tutuksi eri puolilla maakuntaa.

Elinkeinokalatalous ja norppa tutuksi

Seuraava työrupeama ja tehtävänmuutos tuli vuonna 1995, kun Suomi liittyi EU:hun ja ryhdyttiin elinkeinokalatalouden tukijärjestelmän toimeenpanoon. Työtehtäviini kuuluivat siitä lähtien kalastus-, kalanjalostus- ja vesiviljelyinvestointihankkeiden esittelytehtävät sekä myöhemmin myös paikallisten elinkeinokalatalouden kehittämissankkeiden käsittely. Etelä-Savossa on pitkät perinteet kaupallisessa kalastuksessa, ja vettä sekä kalastajia on enemmän kuin muissa maakunnissa. Erityisen antoisaksi olen kokenut sen, että olen voinut monin eri tavoin olla edistämässä kaupallisten kalastajien toimintaa. Kun ELY-keskuksessa tehtiin organisaatiomuutos vuonna 2015 ja tehtäviä keskitettiin, elinkeinokalataloushankkeiden esittelytehtävät laajenivat koskemaan myös Keski-Suomen maakuntaa.

Saimaannorpan suojelemiseksi tehtävät kalastusrajoitus sopimukset vesialueiden omistajien kanssa ovat olleet työlistallani vuodesta 2011 lähtien, kun sopimusmenetely siirtyi ELY-keskukselle. Ensimmäisen sopimuskauden neuvottelut olivat haasteellisia, sillä ELY-keskus miellettiin osasylliseksi valtioneuvoston asetuksella määrättyihin verkkokalastusrajoituksiin, ja kalastusrajoitusalueet hallettiin määritellä sopimuksiin asetusaluetta pienempinä. Ikaikaisista kalastusoikeuksista luopuminen norpansuojelun hyväksi jakoi ja jakaa edelleen mielipiteitä. Itse olen kohdannut saimaannorpan ensimmäisen kerran koulu-poikana 1960-luvun loppupuolella, jolloin norppa aikansa uiskenteli nuotassa.

Kalataloutta edistämässä ja kalastamassa

Etelä-Savossa kalastuksella on suuri, hyvinvointia lisäävä merkitys. Olen saanut olla pieneltä osalta vaikuttamassa siihen, että kalatalouden kehittämiseen kohdistuu sekä suunnataan toimenpiteitä ja siten luodaan uskoa myös uusien mahdollisuuksien löytymiseen.

Työurallani on ollut erilaisia organisaatioita ja erikokoisia työyhteisöjä. Ehkä viihdyin parhaiten jollain tapaa pienemässä työyhteisössä, mutta toisaalta ymmärrän myös yhteisen tekemisen ja verkottumisen merkityksen. Olen viihtynyt työssäni, se on ollut monipuolinen. Työvuosiin on mahtunut satoja kohtaamisia erilaisten ihmisten kanssa, ja niitä pidän tämän työn suolana. Kiihtokset työyhteisölle yhteisestä ajasta ja asiakkaille rakentavasta yhteistyöstä!

Ympyrä on nyt sulkeutumassa ja kalastusharrastus sekä muut puuhut synnyinmaisemissa jatkuvat entistä tiiviimmin.

TEKSTI: MARKKU TUOMAINEN, KUVAT:

Miia ja Timo saattelevat Karia eläkkeelle.

Kalatalousasiantuntija Kari Kosunen eläkkeelle

Valtion kalataloushallinto on organisoitunut uudelleen useasti kalatalousasiantuntija Kari Kosusen virkauran aikana. Kalakoulun jälkeen työura alkoi Lapin läänin kalatoimistossa Rovaniemellä 1983. Ensimmäisenä tehtävä oli laatia alueellinen ammattikalastuksen kehittämissuunnitelma Lapin lääniin. Tuolloin ei Inarilla vielä muikkua troomattu, mutta muutaman vuoden jälkeen Inarista kehittyi hyvin merkittävä ammattikalastuksen alue.

Lait ja virastot vaihtuvat

Opiskeluaikana tutustuttiin 1951 voimaan astuneeseen kalastuslakiin, mutta työura kalataloushallinnossa alkoi uuden vuonna 1983 voimaan astuneen kalastuslain toimeenpanolla. Alueellinen kalataloushallinto oli jaettu kalastuspiireihin, jotka noudattelivat läänijakoa. Uutta olivat myös kalastusalueet, jotka tehostivat yksittäisten osakaskuntien toimintaa. Karin kalataloushallinnon työura alkoi 1.9.1983 Kymen kalastuspiirissä, jonka jälkeen työura

jatkuu 1.4.1984 alkaen maa- ja metsätalousministeriön palkkaamana valvontakalastusmestarina Kouvolassa. Kuopioon Kari siirtyi marraskuussa 1988. Vuonna 1990 myös virat siirrettiin kalastuspiireihin ja 1993 syntyivät maaseutuelinkeinopiirit maaseutupiirien ja kalastuspiirien yhdistyessä. Seuraava mullistus tuli vuonna 1997, jolloin TE-keskukset (Työvoima- ja elinkeinokeskus) perustettiin. 2010 kalataloushallinto siirtyi ELY-keskuksiin ja 2015 alueellinen kalataloushallinto keskittyi kolmeen kalaELYyn: Pohjois-Savon, Lapin ja Varsinais-Suomen ely-keskukseen.

Miten kalatalous on muuttunut vuosikymmenten aikana?

– Yksi merkittävimmistä muutoksista oli, kun kalastusalue toiminta käynnistyi, Kari pohtii. Koko järjestelmä luotiin alusta lähtien. Joillain alueilla oli osakaskuntien yhteenliittyminä kalastonhoitoyhdistyksiä, mutta yleensä osakaskunnat toimivat yksin ja varsin omintakeisesti.

Kalastusalue toiminnan käynnistyminen järkevöitti ja loi mahdollisuuksia yhteistyölle. Kalastusalueet toimivat 30 vuotta, mutta ne jäivät osittain liian pieniksi, joten nykyisin mukaiset suuremmat kalatalousalueet ovat toimivampia yksiköitä.

Toisena suurena muutoksena Kari nostaa valvontaan liittyvät työt. Maahan palkattiin viisi ministeriön valvontakalastusmestaria, sillä ministeriöön oli kantautunut tietoja, että velvoiteistutuksissa oli havaittu ongelmia. Karin toimialueena olivat Uudenmaan, Kymen ja Mikkelin läänit. Ohjeistus oli vuonna 1984 selkeä: 1. Armoa ei anneta, sääliä ei tunneta. 2. Valvonnan tarkoitus saada mahdollisimman monta huijaria kiinni. 3. Kasvattajien kanssa pidettävä etäiset välit. 4. Valvojat tekevät mittauksia, eivät valista. 5. Ympäristölupapäätösten määräyksiä noudatettava just eikä melkein. 6. Valvonta kohdistettava mieluiten istutuspaikoille. 7. Valvontaa tehtävä niin paljon kuin mahdollista, jopa 24/7.

– Ennen kalastuspiirien perustamista istutuksia ei käytännössä valvottu lainkaan Uttamaata lukuun ottamatta (MMM teki satunnaisia pistokokeita). Istutusvelvoitteet yleistyivät nopeasti, mutta Lapin isot voimalaitosistutusvelvoitteet saatiin lainvoimaisiksi vasta 1980-luvulla toiminnan alettua jo vuosikymmeniä aiemmin.

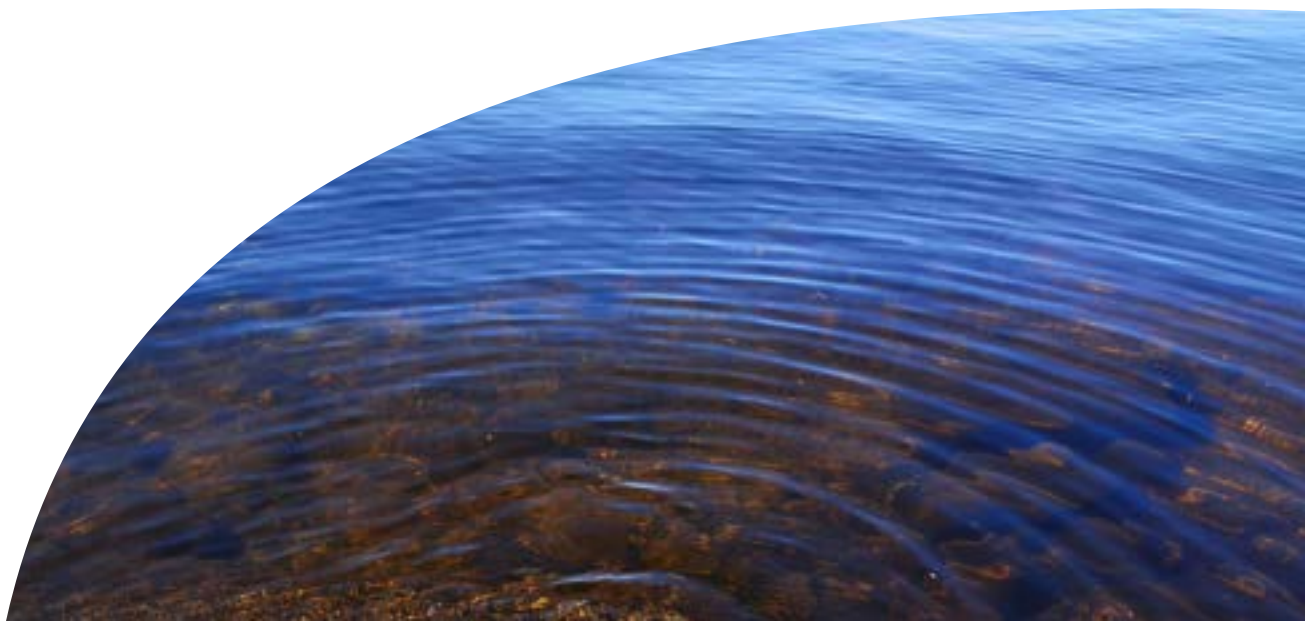
– Kun valvontaa alettiin suorittaa, havaittiin laajaa vilppiä, jota alettiin karsia. Valvontapunnituksissa havaittiin puutteita, toimitettiin vesikuormia, eli kaloja oli säiliöissä ilmoitettua vähemmän, jopa väärä kalalajeja oli mukana kuormissa. Vähitellen myös tietous huijauksia yrittävistä poikastoimittajista parani.

Tuolloin elettiin kirjolohen kasvatuksen kulta-aikoja. Istutuslajeja olivat taimen, lohi (pohjoisessa) ja siika. Kuopion läänissä istutettiin ”parhaimmillaan” yli kaksi miljoonaa siian poikasta, ja siitäkin tuli ongelmia: haukimadon kalvatamat siikat yleistyivät ja paikoin siikakannat kääpiöityivät. Seurannut muutos oli kuitenkin nopea ja yllättävä: kuha. Istutusmäärissä kuha syrjäytti nopeasti siian. Kuhaakin istutettiin ”pahimmillaan” yli kaksi miljoonaa poikasta vuositain, joka oli yli neljännes koko Suomen istutuksista, merialue mukaan luettuna. Siikaistutusten alamäki kesti pitkään, kunnes havaittiin, että siika sopii kuhaa paremmin istukkaaksi pieniin lampiin ja järviin ja antaa hyvän tuoton.

– Kalastuslait ovat olleet pitkäikäisiä, noin 30 vuotta. Tuona aikana kalataloushallinnon rooli ja painoarvo on muuttunut. Alussa kalastuspiiri toimi itsenäisenä valtion virastona, sen jälkeen kalataloushallintoa on siirretty uusiin organisaatioihin ja joillakin alueilla kalatalouden painoarvo on vähentynyt kalataloushallinnon alkuajoista.

Mikä muu kalataloudessa on muuttunut?

– Kala myytiin urani alkuvaiheessa pyöreänä ja ilman jäitä: muikku, kirjolohi ja silakka, rannikolla siikaakin. 1990-luvulla kuha puski esiin. Samalla rakennettiin kalan kylmäketjut. Nykyisin kalatiskit ovat hyviä ja monipuolisia.

Entä missä on menty huonompaan suuntaan?

Kalahallinnossa on menty huonompaan suuntaan, ennen oli henkilöitä ja resursseja, nykyisin tehtäviä joudutaan priorisoimaan. Myös osakaskuntapuolella toimijat ovat vanhentuneet eikä uusia tahdo löytyä tilalle, Kari pohtii.

– Kalastusharrastuksessakin on uhkakuvia. Jotkut pyyntimuodot ovat katoamassa: tuulastus, pitkäsiima, maderysät ja verkkokalastus hiipuvat edelleen. Eniten harmittaa pilkkikalastuksen hiipuminen. Järvissä olisi hyvät mahdollisuudet saada pilkillä saaliiksi kuhaa ja isoa ahventa. Keväiset, kauniit aurinkoiset selät ovat nyt yleensä pilkkijöistä tyhjinä. Jäällä näkyy enimmäkseen vain hiihtäjiä, sauvakävelijöitä ja koiran ulkoiluttajia.

Mikä on positiivisesti yllättänyt vuosikymmenten aikana?

– Jotkut kalakannat ovat kehittyneet hyvin, esimerkiksi kuha. Viime vuosina myös nuorison kalastusinnostus on lisääntynyt, varsinkin jigauksen myötä.

– Kalatalousalueita pidän hyvinä organisaatioina: ne ovat riittävän suuria, jotta toimijoita löytyy ja ne voivat saada jotain suurempaa aikaiseksi. Myös osakaskuntien yhdistäminen luo pohjaa sekä toimijoiden riittävyydelle että alueen kalastuksen kehittämiseksi.

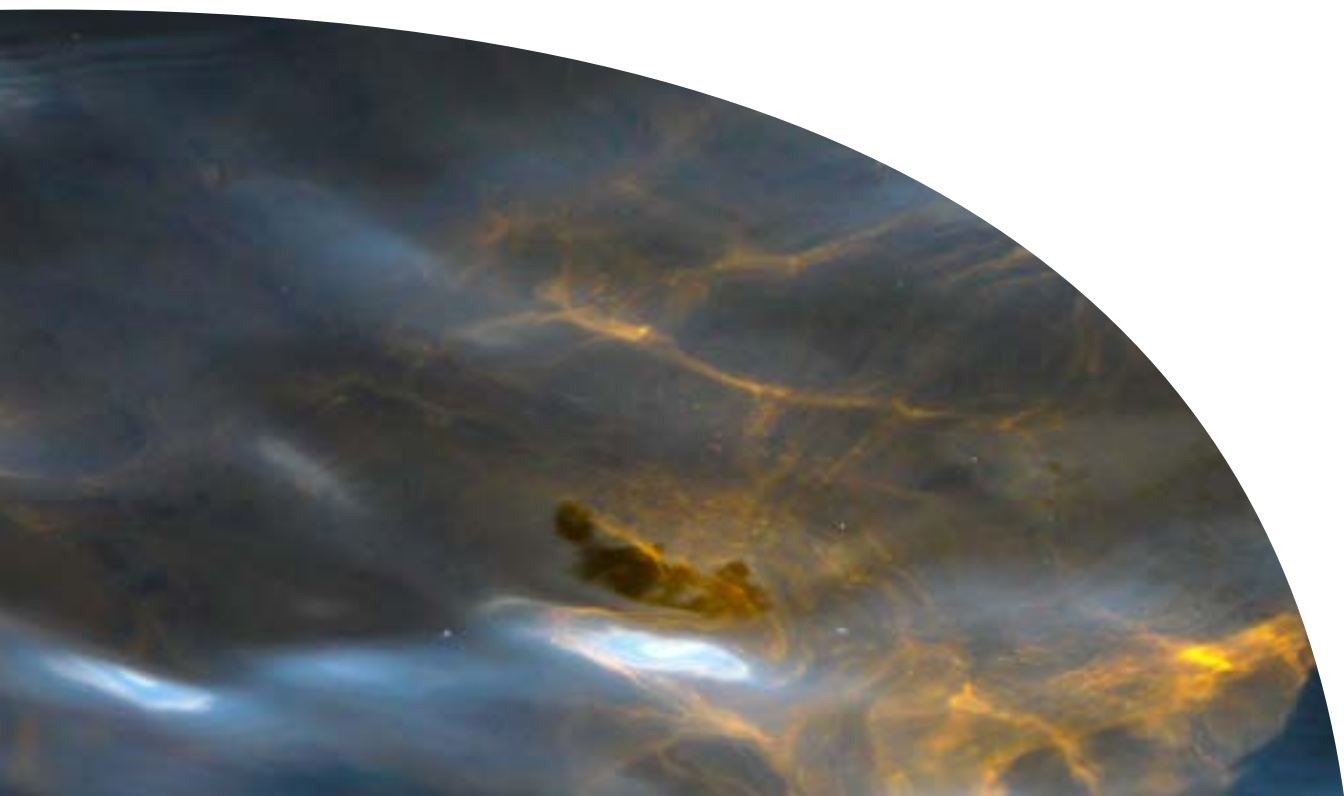
Kari nostaa esille vielä yhden suuren muutoksen:

– 1980-1990 -luvut olivat hyvin istutuspainotteisia. Kalaportaita ei arvostettu ja niiden velvoitteita muutettiin istutusvelvoitteiksi. Koskikunnostuksiakaan ei juuri tehty. Suuri muutos on tapahtunut 2000-luvulla, varsinkin ihan viime vuosina. Voimaloita on saatu purettua, kutukoskia ja virtavesiä on entisöity ja uusia kalateitäkin on rakennettu, tosin vaihtelevalla menestyksellä!

– Virtavesikunnostukset ovat saaneet tuulta alleen valtakunnallisesti, mikä antaa toivoa taimenen lisääntymiseen ja luonnonkiertoon. Talkooväkeä löytyy ja rahoituskin useimmiten järjestyy helposti eri säätiöiden ja mm. K-kaupparyhmän avustuksilla. Kunpa vielä hankkeisiin löytyisi aina joku sopiva alan ammattilainen ohjaamaan kunnostuksia oikeaan suuntaan! Aina ei kannata tehdä itse ja liialla innokkuudella.

Nopeat & nopeat

- Kalanistutukset? – Osittain järkeviä.
- Täplärapu? – Kirottu.
- Ankerias? – Perinteitä.
- Kiertovesiviljely? – Hyvä.
- Muikku- vai ahvenkukko? – Ahven on maukkaampi.
- Siika vai kuha? – Pitkän mietinnän jälkeen: siika.

Onko pihassasi kirjolohilammikko? Kaikkien kalojen ja rapujen kasvattajien ilmoittauduttava vesiviljelyrekisteriin

Ruokavirasto on tarkentanut ohjeistusta mm. yksityisten onkilammikoiden osalta siten, että kalanviljelylaitokset voivat luovuttaa kaloja ainoastaan pitopaikkoihin, jotka ovat ilmoittautuneet vesiviljelyrekisteriin.

Vesiviljelyn harjoittaja on velvollinen ilmoittamaan laitostaan koskevat tiedot sille ELY-keskukselle, jonka toimialueella eläinten pääasiallinen pitopaikka sijaitsee. Rekisterin tietoja tarvitaan mm. kala- ja raputautien torjuntaan sekä tilastointiin ja tutkimukseen. Vesiviljelyrekisterin omistaja on Ruokavirasto.

Eläinten tunnistamista ja rekisteröintiä koskeva lainsäädäntö muuttui 21.4.2021, jolloin alkoi EU:n eläinterveys säännösten (EU) 2016/429 ja sen nojalla annettujen säädösten soveltaminen. Uusi laki eläinten tunnistamisesta ja rekisteröinnistä (1069/2021) on astunut voimaan 1.1.2022. Lain nojalla annettu maa- ja metsätalousministeriön asetus eläinten tunnistamisesta ja rekisteröinnistä (67/2022) on astunut voimaan 24.1.2022.

”Rekisteriin tulee ilmoittaa kaikki kalojen, äyriäisten ja nilviäisten pito missä tarkoituksessa hyvänsä, kuitenkin lukuun ottamatta koristekalojen, -äyriäisten tai -nilviäisten pitämistä sellaisissa akvaarioissa, akvaariotiloissa, teko-lammikoissa tai altaissa, joissa eläinten pitopaikan vettä ei johdeta puhdistamattomana luonnonvesiin. Ilmoitusvelvollisuus koskee yhdenkin kalan, ravun tai simpukan pitoa ja myös vain sukusolujen pitoa, eli mädin haudontaa. Ilmoitusvelvollisuus koskee myös simpukoiden pitoa vedenpuhdistustarkoituksessa. Ilmoitusvelvollisuus ei koske luonnonvaraisten kalojen tai rapujen sumputtamista ennen elintarvikkeeksi myymistä”.

Lisätietoja Järvi-Suomen kalatalouspalveluiden alueella antaa kalatalousasiantuntija Jari Pelkonen, jari.pelkonen@ely-keskus.fi, puh. 0295 025 085.

Ilmoittautuminen vesiviljelyrekisteriin: www.suomi.fi/palvelut/ilmoittautuminen-vesiviljelyrekisteriin-elinkeino-liikenne-ja-ymparistokeskus/2eab49bc-cc0e-43a6-9a81-74ddfd30ad4f

Elinkeino-, liikenne- ja
ympäristökeskus

ELY-keskus on kalatalousasioista vastaava
alueviranomainen.

Pohjois-Savon ELY-keskus vastaa Järvi-Suomen kala-
taloustehtävistä Pohjois-Savossa, Etelä-Savossa,
Pohjois-Karjalassa, Keski-Suomessa, Pirkanmaalla,
Kanta-Hämeessä ja Päijät-Hämeessä.

ELY-keskus
Järvi-Suomen kalatalouspalvelut
Pohjois-Savon ELY-keskus

Sähköpostiosoitteet:
etunimi.sukunimi@ely-keskus.fi

Pohjois-Savon elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus
Kallanranta 11
PL 2000, 70101 KUOPIO
www.ely-keskus.fi

Hämeenlinnan toimipaikka

JORMA KIRJAVAINEN
johtava kalatalousasiantuntija
puh. 0295 025 059

JARI PELKONEN
kalatalousasiantuntija
puh. 0295 025 085

Tampereen toimipiste

HANNU SALO
kalastusbiologi
puh. 0295 025 095

Jyväskylän toimipaikka

MARKUS HUOLILA
kalastusbiologi
Virkavapaalla

MIIA MUHONEN
kalastusbiologi
puh. 0295 029 065

VELI-MATTI PAANANEN
kalatalousasiantuntija
puh. 0295 024 582

OLLI SIVONEN
ylitarkastaja
puh. 0295 024 540

Joensuun toimipaikka

HELI PEURA

kalatalousasiantuntija
puh. 0295 026 088

TIMO TURUNEN

johtava kalatalousasiantuntija
puh. 0295 026 112

Mikkelin toimipaikka

TEEMU HENTINEN

kalastusbiologi
puh. 0295 024 037

SARI HIMANEN

rahoitussihteeri
puh. 0295 024 039

TERO NIEMINEN

kalatalousasiantuntija
puh. 0295 026 035

Kuopion toimipaikka

TOMMI RAUTIAINEN

kalatalousasiantuntija
puh. 0295 026 585

TIMO TAKKUNEN

yksikön päällikkö
puh. 0295 026 626

MARKKU TUOMAINEN

kalastusbiologi
puh. 0295 016 592

Lahden toimipiste

ILKKA VESIKKO

kalatalousbiologi
puh. 0295 025 184

NÄKYMIÄ | ELOKUU | 2022
UUTISRYSÄ 1/2022
ELY-KESKUS | JÄRVI-SUOMEN KALATALOUSPALVELUT
KALATALOUSYKSIKÖN TIEDOTUSLEHTI 1/2022

Pohjois-Savon elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus
Järvi-Suomen kalatalouspalvelut

Taitto: KEHA-keskus

www.doria.fi/ely-keskus.fi | www.ely-keskus.fi

UUTISRYSÄN TOIMITUS
Päätoimittaja Hannu Salo
ELY-keskus/Järvi-Suomen Kalatalouspalvelut
Puh. 0295 025 095
hannu.salo@ely-keskus.fi